

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Oboer/62/2015
Identifikačné číslo spisu:	8509204925
Dátum vydania rozhodnutia:	29.02.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8509204925.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, 811 09 Bratislava, proti povinnej: L. R., nar. XX. W. XXXX, bytom A. W. XXX, o vymoženie pohľadávky 3,98 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Stará Ľubovňa, pod sp. zn. 2Er/340/2009, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 18. decembra 2014, č. k. 2CoE/114/2014-114, takto

rozhodol:

I. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.

II. Dovolanie oprávneného o d m i e t a.

III. Povinnej náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Okresný súd Stará Ľubovňa uznesením z 07. 10. 2014, č. k. 2Er/340/2009-38 vyhlásil exekúciu za neprípustnú, zastavil exekúciu, vyslovil, že oprávnený a povinná nemajú právo na náhradu trov konania a stanovil, že o trovách exekúcie súd rozhodne samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto uznesenia. Konštatoval, že predložená rozhodcovská doložka je v rozpore s dobrými mravmi a je neplatná podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Dodal, že ak v určitej veci nedošlo k uzatvoreniu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. O trovách konania účastníkov rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

Na odvolanie oprávneného, Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, uznesením z 18. 12. 2014, č. k. 2CoE/114/2014-114, uznesenie súdu prvého potvrdil okrem výroku o trovách exekúcie a návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol. Odvolací súd uviedol, že ak dojednanie ukládajúce účastníkovi povinnosť podrobiť sa rozhodcovskému konaniu je pre jeho neprijateľnosť neplatné, pre vykonanie exekúcie chýba základný predpoklad, a to právoplatný a vykonateľný exekučný titul. Rozhodcovský súd totiž môže vec v rozhodcovskom konaní prejednať len vtedy ak medzi zmluvnými

stranami bola v súlade s § 3 zákona č. 244/2002 Z. z. uzatvorená platná rozhodcovská zmluva. Krajský súd preto uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

V odôvodnení rozhodnutia ohľadom návrhu oprávneného na prerušenie konania podľa ustanovenia § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p., odvolací súd poukázal na judikatúru Súdneho dvora EÚ vo veci C-243/08, ktorá nepodporuje názor oprávneného o potrebe prerušiť konanie podľa uvedeného ustanovenia. Z uvedeného dôvodu krajský súd návrh na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako nedôvodný zamietol.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol oprávnený dovolaním, v ktorom uviedol, že súdy: 1. rozhodli nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O. s. p. v znení účinnom do 1. januára 2015, ďalej len „O. s. p.“), 2. ten kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O. s. p.), 3. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), 4. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný § 237 písm. e/ O. s. p.), 5. oprávnenému odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.), 6. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, 7. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Dovolateľ žiadal napadnuté uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadal dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243c O. s. p. a Súdnemu dvoru EU predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikoval v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu, podal včas oprávnený zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 /veta druhá/ O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade, dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom, na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2Oboer/165/2013, 2Oboer/200/2013, 2Oboer/207/2013, 2Oboer/370/2013, 2Oboer/100/2014, 2Oboer/110/2014, 2Oboer/200/2014, 5Oboer/80/2013, 5Oboer/90/2013, 5Oboer/105/2013, 3ECdo/105/2014, 3ECdo/195/2014, 4Cdo/34/2013, 8ECdo/179/2014, 8ECdo/205/2014, 7ECdo/266/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.